

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ- ΚΕΙΜΕΝΟ XXVI –ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ : Ο ΠΛΙΝΙΟΣ ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ ΕΝΑ ΘΑΛΙΒΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

A1. Ο Γάιος Πλίνιος στέλνει τις ευχές του στον (φίλο του) Μαρκελλίνο.

Πάρα πολύ λυπημένος σου γράφω αυτά. Πέθανε η μικρότερη κόρη του Φουνδανού μας (του φίλου μας Φουνδανού). Από αυτό το κορίτσι ποτέ δεν είδα τίποτα πιο πρόσχαρο, τίποτα πιο αξιαγάπητο, ούτε αξιότερο για πιο μακρόχρονη ζωή (να ζήσει περισσότερα χρόνια). Ακόμη δεν είχε συμπληρώσει τα δεκατρία της χρόνια, και ήδη διέθετε γεροντική σύνεση, σοβαρότητα που ταιριάζει σε δέσποινα, αλλά και (ή όμως μαζί με) κοριτσίστικη γλυκύτητα. Πώς κρεμιόταν από τον λαιμό του πατέρα της! Πώς αγκάλιαζε εμάς, τους φίλους του πατέρα της, και με αγάπη και με σεμνότητα!

B1.

1-f

2- b

3- a

4 –e

5 –c

Γ1

tristiore

filiis/filiabus

festivum

amabilissima

longa

matronalem gravitatem

cervices

recentiores

valetudo

Γ2.

scriptum esse

→ moritura

videbatur

imple

inhaesisti

complectantur

dilexissemus

lusuram esse

ferte

lectitator

Δ1α.

tristissimus: είναι επιρρηματικό κατηγορούμενο τρόπου στο εννοούμενο υποκείμενο ego (από το ρήμα scribo).

Fundāni: είναι γενική κτητική στο filia.

vitā: είναι αφαιρετική οργανική του μέσου στο dignius ή της αναφοράς

cervicibus: είναι αντικείμενο στο ρήμα inhaerēbat.

constantiā: είναι αφαιρετική οργανική του τρόπου στο tulit.

Δ1β.

puella: αφαιρετική συγκριτική στο festivius.

quam puellam

Δ2α. Haec tristissimo a me tibi scribuntur.

Δ2β

Η κτητική αντωνυμία suo λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη

Marcellino και έχουμε κτήση με αυτοπάθεια.

Marcellino eius : κτήση χωρίς αυτοπάθεια.